

عنوان مقاله:

نقش خودکارآمدی اجتماعی و شیوه‌های فرزندپروری در شایستگی اجتماعی کودکان

محل انتشار:

فصلنامه ایده های نوین روانشناسی، دوره 4، شماره 8 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

غزل فصیحی - *M.Sc., General Psychology, Islamic Azad University, West Branch, Tehran, Iran*

محسن جدیدی - *Associate Professor, Islamic Azad University of Shahre_Ghods, Tehran, Iran*

طهمورث آقاجانی - *Assistant Professor, Islamic Azad University of Shahre_Ghods, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی پیش بینی شایستگی اجتماعی کودکان بر اساس متغیرهای خودکارآمدی اجتماعی و شیوه‌های فرزندپروری بود. روش پژوهش حاضر توصیفی، همبستگی و جامعه آماری متشکل از دانش آموزان پسر کلاس‌های چهارم و پنجم مقطع دبستان مدارس منطقه 6 تهران به تعداد 810 نفر و نمونه تعداد 240 نفر بود که به شیوه نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند. به منظور گردآوری داده‌های پژوهش از پرسشنامه سبک‌های فرزندپروری والدین بامریند، مقیاس خودکارآمدی اجتماعی اسمیت و بتز و مقیاس شایستگی اجتماعی توسط کوهن و رسمن و به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش از روش تحلیل رگرسیون چندمتغیری و نرم‌افزار SPSS-22 استفاده شد. نتایج به دست آمده نشان داد رابطه بین شایستگی اجتماعی و خودکارآمدی و سبک فرزندپروری مقتدرانه رابطه مثبت و معناداری با شایستگی اجتماعی کودکان دارد و سبک مقتدرانه رابطه منفی و معناداری با شایستگی اجتماعی کودکان دارد. اما سبک سهل‌گیرانه رابطه معناداری با شایستگی اجتماعی کودکان نداشت.

کلمات کلیدی:

Social competence of children, social self-efficacy, parenting practice, شایستگی اجتماعی کودکان, خودکارآمدی اجتماعی, شیوه‌های فرزندپروری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1155288>

